

دیسپلازی و آرتروپلاستی مفصل هیپ در سگ

پیمان شاه زمانی^۱، حسین عبدالله زاده^{۲*}، شادان شاه زمانی^۳، سید علی رضوی^۴

۱. متخصص جراحی دامپزشکی، کلینیک جراحی دامپزشکی آزاد اصفهان

۲. عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، ایران

۳. دانشجو دکتری حرفه ای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

h.abdollahzadeh1374@gmail.com

مقدمه: دیسپلازی، یک ناهنجاری اسکلتی شایع در سگ هایی نظیر ژرمن شیرد، لابرادور و همچنین سگ های نژاد کوچک می باشد که ممکن است مفصل ران دارای یک ساختار غیر طبیعی یا حفره ران در جایگاه مناسبی وجود نداشته باشد. بهترین روش درمان این ناهنجاری، آرتروپلاستی یا تعویض مفصل است که با هدف کاهش میزان درد و افزایش توان حرکتی در مفصل انجام می گردد. علت اصلی دیسپلازی مادرزادی عوامل ژنتیکی است که در سگ های جوان، علائم می تواند از چهار یا شش هفته (بسته به نژاد) نمایان شود. روش کار و بحث: در بررسی های تحلیلی مطالعات کتابخانه ای و مجلات معتبر، عواملی مانند تغذیه، ورزش، چاقی می تواند بر تشدید علائم دیسپلازی تاثیر بگذارد. در صورت عدم موفقیت درمان دارویی، آرتروپلاستی مفصل لگنی - رانی بهترین روش درمانی در سگ های با وزن سنگین می باشد. این عمل، با برداشت سر و تنه استخوان فمور و کاشت یک سر فلزی در این ناحیه و قراردادن پروتز در ناحیه استوبلوم لگن می باشد. عواملی مانند سن، وزن، مراقبت های بعد از عمل، مدت زمان گذشت از ایجاد ضایعه، می تواند بر روی درصد موفقیت این جراحی تاثیر بگذارد. نتیجه گیری: از معایب بسیار مهم این نوع جراحی، پرهزینه بودن آن است، اما درصد موفقیت آن نسبت به دیگر روش های درمانی بسیار بیشتر است. طبق مطالعات گذشته نگر، وزن ارتباطی با درصد موفقیت این عمل جراحی نیز ندارند. در نهایت دیسپلازی می تواند در موارد شدید تبدیل به استئوآرتریت شود.

کلمات کلیدی: دیسپلازی، آرتروپلاستی، مفصل هیپ

گزارش یک مورد ناهنجاری مادر زادی Brachygnathia در یک قلاده سگ نژاد هاسکی

پیمان شاه زمانی^۱، حسین عبدالله زاده^{۲*}، شادان شاه زمانی^۳، سید علی رضوی^۴

۱. متخصص جراحی دامپزشکی، کلینیک جراحی دامپزشکی آزاد اصفهان

۲. عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، ایران

۳. دانشجو دکتری حرفه ای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

h.abdollahzadeh1374@gmail.com

مقدمه: برای گناتیا یا دهان طوطی، کوتاهی غیرطبیعی و مادر زادی فک پایین نیز می باشد که اغلب در اسب، خوک و به صورت نادر در سگ دیده می شود. الگو وراثت این ناهنجاری به صورت اتوزومی مغلوب می باشد. رخداد ناهنجاری هایی که در زمان آبستنی به علت اختلال های ژنتیکی ایجاد می شود، میتواند سبب بروز نقص در حیات دام شود. بدین منظور، مطالعه ناهنجاری های جنینی در دامپزشکی اهمیت دارد. روش کار: یک توله سگ یک ماهه ماده نژاد هاسکی، با علائم بی حالی و بی اشتها به کلینیک دامپزشکی بخش خصوصی اصفهان ارجاع داده شد. پس از معاینات کلینیکی و اخذ گراف رادیولوژی، مشاهده شد که فک پایین ۸ میلی متر کوتاه تر از فک بالا بوده و در نمونه ادرار اخذ شده، موردی دیده نشد. در نمونه خون، لنفوسیتوز خفیف که ناشی از فرو رفتن دندان های فک پایین در کام سخت و ایجاد عفونت در ناحیه دهان شده بود، دیده شد. طبق گفته صاحب دام، در زایمان های قبلی مادر، توله ای با این اختلال دیده نشده بود. بحث و نتیجه گیری: ناهنجاری های استخوانی می تواند منشا ژنتیکی داشته باشند. اگر چه یافتن یک ژن، به عنوان دلیل اصلی این نوع ناهنجاری ها، در زمانی که تعداد موارد گزارش شده بسیار اندک شمار است، بسیار مشکل بوده و نوع جیره مصرفی در زمان آبستنی می تواند در بروز این نوع اختلالات اهمیت داشته باشد.

کلمات کلیدی: گناتیا، ناهنجاری، فک پایین